

4 september tot 9 oktober 2020, nr. 7

Kerk Onderweg

Uitgave van de Protestantse gemeente te Santpoort en Velsbroek

Kruispunt 25 jaar

Foto van de maand

Een donderslag bij heldere hemel

Met ons hardlopgroepje liepen we jaren geleden aan het eind van de middag langs de hockeyvelden bij Bloemendaal, terwijl de lucht donker was. Plotseling was daar een zeer verblindende flits en een oorverdovende onweersslag waarbij de bliksem insloeg in een boom vlak naast ons. De flits was zo sterk dat we een moment geen hand voor ogen zagen, als dwazen ronddoelden, elkaar bij de schouder vasthielden, tot we weer bij zinnen kwamen en ons gehoor en gezichtsvermogen terugkregen. De schrik zat er geweldig in en van doorlopen kwam het niet meer. Het is jaren geleden en ieder die erbij was, zal het zich nog scherp herinneren. Ik probeer een vergelijking te maken met de situatie die mijn vrouw Foka en ik op dit moment meemaken. Niets vermoedend kwamen we langs bij de endocrinoloog in het RKZ in Beverwijk om te praten over de sterke vorm van osteoporose die zich tijdens de coronatijd bij Foka had opgebouwd. Al vrij snel in het gesprek met hem vertelde hij dat naast de sterke vorm van osteoporose ook een teveel aan eiwit in het bloed was geconstateerd, wat duidt op de ziekte van Kahler, beenmergkanker. Alsof de bliksem je treft, onverwachts uit het niets. Totaal in verwarring gingen we nog vragen stellen of er in ieder geval pijnverlichting mogelijk was. Hij verwees ons naar de hematoloog en nog geen twee weken later lag ze aan het infuus voor immuuntherapie en werden er zware chemische pillen voorgeschreven. Een ongeneeslijke ziekte, die eventueel tot staan kan worden gebracht en nog goede levensjaren kan opleveren. Op internet lazen we de overlevingskansen: 50% de eerste 5 jaar. De hematoloog vertelde dat er de laatste 4 jaren geweldige vooruitgang is geboekt met geneesmiddelen die de overlevingskansen sterk vergroten. Maar om er te komen gaat de weg over pijn, misselijkheid, geen zin in eten en vooral moeheid. We hebben besloten het bijna 8 maanden durende proces aan te gaan om uiteindelijk nog een paar mooie jaren samen te kunnen beleven, wetende dat het ook anders af kan lopen. Hoevelen hebben niet een zelfde ervaring opgedaan toen ze de "K" hoorden na de diagnose, hoeveel leed zit er achter, hoeveel hoop en hoeveel teleurstelling. Waarom zou het jou passeren?

Met groet, John Oosterhuis (john.oosterhuis@xs4all.nl)

Een zegen is geen beloning

Daar ligt hij dan, Jacob de bedrieger. Hij is gevlucht, weg van alle mensen die om hem geven. Jacob die zijn eigen blinde vader en oudere tweelingbroer heeft bedrogen. Zijn naam betekent zoiets als 'beetnemer' en dat is hij ook. Nu is het nacht, hij ligt te slapen op de harde grond, een steen onder zijn hoofd. Dan gaat de hemel open, engelen rijzen en dalen op een hemelse ladder, de stem van God klinkt en zegt Jacob. 'Alle volken op aarde zullen wensen zo gezegend te worden als jij en je nakomelingen,' zegt God. 'Ik zal je altijd terzijde staan' (Genesis 28).

Heeft een zegen dan helemaal niets te maken met je daden?

Nee, niets. Dat is nu net het verschil tussen beloning en zegen.

Zegen is het gratis geschenk dat je onverdiend ontvangt. Zoals bijvoorbeeld je leven. Of je kinderen. Of de zon die opgaat over gelovigen en ongelovigen. Gezondheid, vriendschap, talenten, een vruchtbare aarde, het zijn toch allemaal geschenken? De nabijheid van God die altijd bezig is om mensen tot hun bestemming te brengen: het is een onverdiende zegen en niet een beloning voor ons goeie gedrag.

Jacob begrijpt dat nog helemaal niet. Een mens moet toch zelf voor zijn eigen zegen zorgen? Desnoods met bedrog als het niet gaat zoals je wilt? Jacob begrijpt niet wat een zegen betekent. Als hij wakker wordt, maakt hij van die goddelijke zegen gelijk een deal: 'Als U mij inderdaad helpt en ik veilig terugkeer, dan beloof ik dat u voortaan tien procent van mijn inkomen krijgt.' Eerst zien dan geloven. Jacob, de bedrieger, zit vol wantrouwen want zijn god lijkt op hem. Van genade en zegen heeft hij nog geen benul. Voor wat hoort wat - dat is beloning. Zomaar gegeven - dat is zegen.

Jacob de beetnemer ligt te slapen met een steen onder zijn

hoofd. Misschien is dat al het begin van de zegen: dat hij de gevolgen van zijn gedrag niet kan ontlopen al vlucht hij ervoor weg. Een zegen krijg je wel zomaar, maar is niet zomaar. Een bijbelse zegen heeft altijd te maken met bestemming. Jacob is

ergens voor bestemd. De roeping van zijn vader en grootvader zal in Jacob voortgezet worden: "In jou zullen alle volken gezegend worden."

Ondanks zichzelf is Jacob bedoeld om een zegen te zijn voor de wereld – en dat is de reden waarom God hem zegent. De zegen van God is een doorgeefstelsel. Je krijgt hem en geeft hem door, dat is precies de werkingskracht van een zegen. Een beloning mag je voor jezelf houden. Een zegen kun je niet voor jezelf houden. Een beloning is fijn, maar een zegen is meestal pijnlijk.

De zegen van God begint gelijk te werken. Jacob komt terecht bij de broer van zijn moeder. Zijn oom - duidelijk familie - neemt op zijn beurt

Jacob beet, en bedriegt hem met betrekking tot het meisje dat Jacob wil trouwen en de dieren die hij met zijn werk verdient. Zijn vrouw zal hem bedriegen en later zijn zonen. Jacobs hele levensverhaal kun je lezen als één grote confrontatie met zijn eigen karakter. En dat is precies de zegen van God. Hoe zou hij anders verlost worden van zijn zelfgerichte leven? Hoe zou hij anders de God hebben leren kennen die niet beloont maar zegent?

De God van Israël verlost mensen niet door straf en beloning, maar door de werkingskracht van Zijn zegen. Die zegen geeft zichzelf door, tot heel de wereld erin deelt. Wie heeft de moed om met Jacob mee te roepen: 'Ik laat u niet gaan tenzij u mij zegent?'

Jubileum en kerkdiensten

In september is het 25 jaar geleden dat het Kruispunt in gebruik werd genomen. De gemeente bestond al wat langer, in nood-lokalen. Bij dit kerkblad vindt u een katern met herinneringen en foto's. Zondag 6 september om 10 uur is er een aangepaste jubileumviering met de drie (oud) voorgangers Ben, Tjalling en Marianne.

Christa en Rianne zullen als coronabeperkingen het toelaten, voor live muziek zorgen, evenals Roel. Uiteraard is het aantal kerkgangers beperkt en inmiddels vooraf geregistreerd. De viering is voor alle anderen ook live te volgen via ons YouTube kanaal (en ook daarna te zien).

In verband met het aanscherpen van de coronaregels moet helaas de jubileumreceptie vervallen. U kunt wel de viering meebeleven via de live stream van de dienst. We hopen natuurlijk ergens volgend jaar wel weer een groot feest met elkaar te kunnen geven!

Na 6 september gaan we weer naar ons gebruikelijke aanvangstijdstip van 9.30 uur. Nog een bijzondere dienst is gepland op 20 september. Missionair werk in Velsbroek zal centraal staan. We verwelkomen wat jongeren van het Asfalt en de Youth for Christ-begeleider Hans. Zij zullen zich voorstellen en wat vertellen over wat er gebeurt in Velsbroek. Elders leest u er iets van Hans over. Die zondag ontmoeten we ook ds. Willemien van Berkum, die inmiddels als pionier bij Hart voor Velsbroek is begonnen.

Voor alle kerkdiensten bent u welkom, ook zonder aanmelding, mét aanmelding wordt er een stoel voor u gereserveerd. Uiteraard volgen we de regels die ons samenzijn veilig houden, in

aantal, onderlinge afstand en geen samenhang. En natuurlijk blijft u thuis bij klachten.

Asfalt

Hallo lieve Kruispunters, vanaf 1 september komen we weer met een team van Youth for Christ een jaar lang naar Velsbroek om jongeren te bereiken met het Evangelie op het Asfalt. Afgelopen tijd zijn er gesprekken gevoerd met Marianne, Rina en Heim over intensievere samenwerking met (de) Kruispunt(ers). 20 September hoop ik op zondag bij jullie in de dienst wat te komen vertellen over ons werk in Velsbroek. We nemen teamleden en jongeren van de straat mee zodat jullie er ook gezicht bij krijgen. Het is ons verlangen dat jullie als Kruispuntleden komend jaar meer te betrekken in ons werk. Dat kan door voor specifieke jongeren te bidden, te koken voor ons team, een keer mee te gaan naar het Asfalt.... misschien heeft u ook wel ideeën? Laat het ons gerust weten en tot ziens in Kruispunt, de derde zondag van september.

Hartelijke groet, namens Youth for Christ, Hans (0640770225)

Bijbelkring en gespreksgroepen

Wegens corona zullen we voorlopig nog niet met de 55+-groep bij elkaar kunnen komen. Dat zult u ondertussen ook wel begrepen hebben. De leeftijd en de gezondheid maken de deelnemers te kwetsbaar om in een kleine zaal bij elkaar te komen. Als de situatie verandert, dan bekijken we het natuurlijk weer opnieuw. Wellicht is er wel belangstelling om met een kleinere groep (max.6) een bijbelkring te volgen, op maandag- of woensdagavond. Of op een ochtend. Ook internetbijeenkomsten zijn mogelijk, bv vooraf een video bekijken en die dan via teams, zoom of skype met een aantal mensen

bespreken. Jean-Jacques Suurmond moest de laatste van de Openbaringenbijbelkringen door de lockdown afzeggen. Als er voldoende belangstelling voor is, dan wil hij deze wel alsnog houden. Wellicht kunnen we in de kerkzaal terecht als iedereen weer mee wil doen. Laat even weten aan ds. Vonkeman als je misschien aan een van deze mogelijkheden wilt deelnemen. Dan gaan we e.a. organiseren.

Avondmaal

We hebben nu éénmaal avondmaal gevierd volgens de coronaregels en dat was erg fijn. De vieringen in de Hofstede kunnen voorlopig nog niet, maar in de kerk wel. Op 11 oktober is er weer avondmaal in de kerk, mits er geen nieuwe coronamaatregelen zijn natuurlijk.

Financiën

De kerk heeft maandenlang geen collecte-inkomsten gehad. Ook de verhuur was stilgelegd. De onkosten gaan natuurlijk wel gewoon door. Daarom een appèl op u om een extra gift over te maken naar de kerk. Elders staan de bankgegevens.

Ouderenmiddag

Lieve mensen, wij willen u graag weer ontmoeten en zijn aan het bekijken hoe we dat kunnen gaan doen. We weten nu ook nog niet wat er in september weer kan en mag. Met inachtneming van de regels. We zijn jullie niet vergeten, en doen ons best om toch weer een middag bij elkaar te komen.

Hartelijke groet, Willem, Yvonne en Gré

Persoonlijk

Het viel niet mee, deze zomer, met alle fysieke taken (in grote hitte) die ons ineens te wachten stonden. Vier maanden lockdown hadden van ons terrein in Frankrijk een wildernis gemaakt, met vier omgewaaide bomen en veel brandnetels. Dus twee weken heel hard gewerkt.

Daarna hebben we de (klein)kinderen opgehaald van Schiphol en geïnstalleerd in een stacaravan. Ze hebben na een spannende zoektocht net op tijd voor de school een huis in Zeist gevonden. Toen werd ons nieuwe appartement opgeleverd en moest er behangen en geveerd worden, voordat de vloer en de keuken kwamen. En dat allemaal tijdens de hittegolf. Maar nu is de druk er wat af en de luchtdruk gedaald en kunnen we weer aan andere zaken denken. Corona blijft de alles bepalende factor, ook in ons kerkelijk leven. Ik vind het niet makkelijk. Het hart van gemeentezijn is elkaar ontmoeten, samen zingen en bidden, samen de bijbel bespreken en de zorg voor elkaar en de wereld centraal zetten. Nu zijn we meer eilandjes geworden en dat voelt helemaal niet goed. Ik hoop dat er spoedig een doorbraak komt in alle vaccinonderzoek, maar dat is onzeker. Met de wijkkerkenraad gaan we kijken hoe we verder gaan, in coronatijd en ook na 1 januari als mijn vacature ontstaat. We zijn blij dat we, door de inspanningen van Jan en

de beameraars, toch kerkdiensten kunnen blijven uitzenden en zo in ieder geval iets delen. Ik hoop dat u niet aarzelt om te komen, het is er veiliger dan in de supermarkt en we missen elkaars gezichten! Mocht de situatie veranderen, dan houden we u natuurlijk op de hoogte via de website en uw mailadres (als we dat hebben).

Met een hartelijke groet, Marianne Vonkeman

Bloemen van de kerk

Afgelopen zondag 19 juli zou ik de dienst volgen van het Kruispunt toen ik mijn naam zag staan voor de bloemen. Ik was zeer verrast. Een mooie bos. Ik dank de mensen heel hartelijk en ik hoop dat we niet binnen al te lange tijd weer bij elkaar kunnen komen en kunnen zingen. Dat wordt toch wel gemist.

Met vriendelijke groet, Gerard van der Duin

Bedankt

Hein en Riet willen bedanken voor de bloemen en de kaarten die zij mochten ontvangen. Hartelijk dank.

*Met vriendelijke groet, Hein Ras & Riet Borst
Aletta Jacobsstraat 308*

In Memoriam Adri Bel

Op 10 augustus overleed Adriana Maria Johanna Bel-Kramer. Adri werd 88 jaar. Het was toch nog onverwacht. De operatie die ze voor haar kanker onderging bracht hoop, maar er kwamen complicaties. Op 14 augustus hebben we in het Kruispunt met een kerkdienst afscheid genomen, met teksten en liederen die ze zelf had uitgekozen toen ze wist dat ze ging sterven. 1 Korintiërs 13 moest erbij. Want liefde, daar draait het in het leven om. Zijzelf was voor velen, in het bijzonder haar gezin, de belichaming ervan. Als predikantsvrouw had ze oog voor iedereen, in het bijzonder voor hen die aan de rand staan van de samenleving. Ze had een sterk gevoel voor rechtvaardigheid, wat zich o.a. uitte in haar belangstelling voor het jodendom en actief lidmaatschap van Amnesty. Scherpe vragen aan kerk en geloof waren haar niet vreemd. Ze deed veel bezoekwerk in het Kruispunt, stuurde talloze kaartjes en leidde lang een LEV-kring en de seniorenkring (55+). Toen haar gehoor het grotendeels liet afweten, bleef ze toch komen naar kerk en kring. Ze straalde altijd een warme belangstelling uit. Met veel dankbaarheid voor haar leven hebben wij haar bij haar man Joop op Westerveld begraven. Haar nagedachtenis zij tot zegen.

Marianne Vonkeman

In Memoriam Anneke Bothof-Boot

Op 6 augustus overleed op 92-jarige leeftijd Johanna Adriana (Anneke) Bothof-Boot.

“In wezen gaat het op aarde slechts om één ding. Het gaat erom trouw te blijven aan de liefde, wat er ook gebeurt. Zoek steeds weer de liefde in je eigen hart.” Deze zin boven aan haar rouwkaart is tekenend voor wat zij belangrijk vond in haar leven.

Anneke's laatste jaar in Huis ter Hagen was niet makkelijk door verlies aan krachten en vermogen om zich uit te drukken. In haar vitale jaren was ze een actieve vrouw, eerst samen met haar man Gerard. In de zeventiger jaren deden ze beiden 'kerkenwerk' in Santpoort. Daarna verhuisden ze naar Assendelft en een paar jaar na Gerard's dood kwam Anneke terug en ging in De Luchte wonen.

Mijn bezoeken aan haar in de tijd dat ik hier werkte, staan me nog helder voor de geest. Ze was een liefdevolle en hartelijke vrouw. Ze was ook kritisch van geest naar maatschappij en kerk en bewust van de wereld waarin ze leefde.

“Onze gesprekken gingen altijd ergens over,” zei ik in het voorgesprek met haar zoon Jan en schoondochter Karie. Zoals die keer dat ze aangaf geboeid te hebben gekeken naar 'Zomergasten' waarin burgemeester Aboutaleb te gast was, die had gesproken over 'de zachte krachten'. Dat had haar zeer aangesproken. Daarom las ik aan het slot van de rouwdienst een sonnet van Henriëtte Roland Holst over ***“de zachte krachten die zeker zullen winnen in 't eind.”***

De rouwdienst, op een warme dag in augustus, was een liefdevol geheel. Ontroerende bijdragen van haar meest nabij en prachtige muziek. Tijdens de muziek zagen we foto's van een vrouw die haar leven ten volle geleefd heeft.

“Dit is het zoek're weten: naar volmaakte Liefde stijgt alles mee,” zo klonk de laatste regel van Henriëtte Roland Holst, vlak voordat Anneke de zegen kreeg aan het eind van de dienst. Uiteindelijk was dat ook háár verwachting en zo is zij aan het eind van haar leven in Gods liefde opgenomen en wordt zij gekoesterd in liefdevolle herinneringen van hen die haar kenden. Met name haar drie kinderen en hun partners en klein- en achterkleinkinderen.

Ineke Clement

Corona

Nog steeds is 'corona' hét thema waar veel conversaties om draaien. Wanneer ik dit schrijf, nemen de besmettingen in ons land toe. Tegelijkertijd wordt steeds duidelijker om welk virus het gaat en wat de gevolgen kunnen zijn van ziek worden hieraan. Daarmee wordt de bezorgdheid groter.

Het heeft consequenties voor ons kerk zijn. Vooral nog heeft de wijkkerkenraad besloten om niet met elkaar koffie te drinken na de kerkdiensten, omdat het dan lastig is om anderhalve meter afstand te houden. Het is voor velen een groot gemis, want juist dat moment op de zondag deed je meer dan wat ook voelen bij elkaar te horen. Gelukkig kunnen we weer wel kerkdiensten houden. Toen we daar op 5 juli mee begonnen na lange tijd voelde je, naast toch ook iets van angstige onzekerheid, vooral een sfeer van opluchting, vreugde en dankbaarheid. De symboliek van het binnen brengen van de Paaskaars was veelzeggend: we konden ons weer scharen rondom het Licht van Christus. 'Halleluja!,' riepen we gezamenlijk toen de kaars op de standaard stond te branden. Een mooi moment. We kunnen niet veel anders dan bij de dag leven, omdat de onzekerheid groot is. Plannen maken moet met een voorbehoud. Dat geldt ook voor kerkelijke plannen.

Daarbij zullen we de anderhalve meter afstand van elkaar moeten blijven bewaren totdat er een vaccin gevonden is, zo lijkt het. Als Dorpskerkgemeente volgen we nauwkeurig de regels van de landelijke PKN, die in samenwerking met het RIVM worden opgesteld. En we zijn eerder nog voorzichtiger dan volgens die regels gevraagd wordt. Misschien maakt die wetenschap de drempel om een kerkdienst bij te wonen wat lager, en kunnen zij die tot nu toe niet durven, toch ook binnenkort weer komen.

Vergaderingen

Vergaderingen worden weer live gehouden, alhoewel met afstand. Dat voelt nog steeds vreemd en een beetje ongemakkelijk, maar het is wel fijn dat het kan. Met nevenstaande foto's krijgt u een beeld van de kerkenraadsvergadering op 6 juli in coronastijl:

Gespreksgroep

De gespreksgroep bestaande uit vier vrouwen is bij elkaar geweest. We hebben vooral bijgepraat, en ons daarna nog even gebogen over een mooie Psalm. In september gaan we verder met de Bergrede. Als u / jij mee wilt doen, mail of bel me dan even....

Lebjib

Met een start in september gaat de Lebjib-groep zich in het najaar bezig houden met het Christendom. De hele groep van vorig jaar doet weer mee. Maar als er andere tieners interesse hebben: welkom!

Belijdenis

En zo gaan we dus toch weer een nieuw seizoen beginnen met allerlei activiteiten. We markeren de start met de startzondag op 6 september. In die dienst zal ook Elly Kamkes belijdenis doen van haar geloof.

Het goede leven

Het landelijke PKN-thema willen we ook in Santpoort volgen: 'Het goede leven – Bloeien in Gods licht'

het GOEDE LEVEN

Dat 'goede leven' wil ik graag met een groep gemeenteleden verkennen op een gespreksavond of -ochtend. We doen dit aan de hand van een artikel van PKN-scriba René de Reuver. Met elkaar praten we erover hoe het leven zin kan hebben, of die 'zin' met God te maken heeft, over wat het is dat ons leven goed maakt, wat 'goed leven' in z'n algemeenheid inhoudt, etc. Ik hoop dat we al pratend meer over elkaar te weten komen, hoe we in het leven staan en welke plaats het geloof daarin wellicht heeft en al pratend van elkaar leren. Graag zo spoedig mogelijk aanmelden, maar in ieder geval vóór 20 september. Geef daarbij even aan of de ochtend of de avond voorkeur heeft. Ik zoek dan vervolgens met de belangstellenden een geschikte datum.

Ook gemeenteleden uit Velsbroek zijn vanzelfsprekend welkom.

KOMENDE KERKDIENTEN

Ik maakte al melding van de startdienst op 6 september, waarin Elly Kamkes geloofsbelijdenis zal afleggen.

Op zondag 20 september zal de kleine Simon gedoopt worden, zoon van Jeffrey en Lianne Mertens. Zijn doop stond eerst gepland op 5 juli, maar omdat dat de eerste zondag was dat we weer samen konden komen, leek het niet verstandig om hem dan te dopen. We gaan de 20ste vieren dat ook Simon kind van God is!

Rest mij u allen nog een mooi vervolg van de zomer toe te wensen,

*met een hartelijke groet,
ds. Gilda Polderman*

Dorpskerk internationaal

De opnames van de kerkdiensten uit de Dorpskerk blijken niet alleen door gemeenteleden te worden bekeken. Dit bericht kregen we uit Los Angeles in Californië.

Lieve mensen,

De bezoeegroep is bij elkaar geweest. Wij proberen weer wat bezoeken te brengen. Dit natuurlijk in overleg. Mocht er behoefte zijn dan kunt u altijd bellen met één van ons.

Een groet van alle dames uit de bezoeegroep.

GEZOCHT; dagelijkse hulp voor de schoonmaak van de verhuurde zolder in de Dorpskerk

We zijn op zoek naar iemand (of meerdere personen) die dagelijks een kwartiertje tot maximaal een halfuur zou kunnen helpen met de schoonmaak van de zolder van de Dorpskerk. Sinds het nieuwe schooljaar is de zolder verhuurd aan de bovenbouw van basisschool 'De Schoolwerkplaats'. Een volgende keer hopen we u er hier in het kerkblad wat meer over te vertellen.

Dagelijks moet echter even met name het toilet worden schoongemaakt. De wekelijkse schoonmaak van de zaal zelf is al geregeld. En de voorraden bijvullen, dat doet Trees. We zijn op zoek naar een pragmatische oplossing. En het hoeft ook allemaal niet voor niets. Het kan op elk moment buiten schooltijd gebeuren, ook b.v. vóór 8.00 uur.

Weet u iemand, al is het maar voor één dag in de week, of heeft u een flitsend idee? Laat het ons alstublieft weten.

Met vriendelijke groet, Trees van Gastel, dorpskerkbeheerder@pg-spvb.nl, tel 023-5378820 en Gerrit Out

Lieve mensen,

In de afgelopen weken werden John en ik verrast door heel veel kaarten, mailtjes, telefoontjes, bezoeken, bloemen, attenties en lekkernijen en vooral door heel veel aandacht.

Ons leven staat sinds een aantal weken behoorlijk op zijn kop door eerst de diagnose ernstige osteoporose, waardoor ik veel rugpijn heb, en kort daarna de diagnose Multipel Myeloom (MM oftewel beenmergkanker). Ik noem ze maar mijn plaaggeesten Max en Moritz en ik hoop de komende tijd een beetje goed met ze te kunnen dealen.

Ik heb nog een lang en zwaar traject te gaan, maar we zijn vol vertrouwen en hoop. We voelen ons gesteund door zo veel liefde en medeleven om ons heen en ik wil iedereen daarvoor heel hartelijk bedanken.

Met warme groet, Foka Oosterhuis

29 mei 50 jaar getrouwd.

Dat wordt feesten!

Helaas door de corona alles afgelast.

Dus gewoon met het gezin (op afstand) het trouwalbum en de trouwdag doorgenomen. Maar verrassing! Veel mensen die met ons meeleefden door middel van bloemen en veel kaarten met lieve wensen, was het niet op papier dan wel tijdens het Deko-Diaconaat.

Wij willen iedereen bedanken voor alle gelukwensen en gaan op naar de komende jaren.

Jan en Carla van Woensel

Wergroep activiteiten

De werkgroep activiteiten heeft besloten nog geen activiteit te organiseren, na de laatste berichten en het aantal besmettingen dat weer toeneemt. Voor ons is het heel moeilijk om het goed te doen. Dat kost veel energie en is dan niet gezellig. We hopen op een betere toekomst.

Wij groeten u. Sita, Astrid, Marja en Fija

Lieve mensen,

Langs deze weg neem ik afscheid van jullie als gemeentelid van Dorpskerk Santpoort. Ik ben meer dan twaalf jaar lid geweest van jullie gemeente, waarvan ik de laatste jaren met plezier heb meegeholpen bij diverse taken binnen de organisatie en ik heb regelmatig kerkdiensten bijgewoond. De georganiseerde groepsreis vanuit de gemeente naar het Schotse eiland Iona (september 2016) heeft mijn leven voorgoed veranderd. Het is op deze reis dat ik "thuis ben gekomen", begroet door de onbegrensde liefde van onze Vader. Gevonden, om zo weer verder op weg te gaan. Samen. Ik zal altijd dankbaar zijn dat ik onderdeel was van deze bijzondere groepsreis.

Graag bedank ik voor alle soorten steun die ik (en mijn gezin) de laatste jaren van jullie heb mogen ontvangen. Dat heeft me veel goed gedaan. Binnenkort verhuis ik samen met mijn drie kinderen naar de gemeente Hoorn waar wij eerder een tijdje hebben gewoond. Ik zal jullie gemeente missen en ik wens jullie al Gods Liefde en Licht toe. Het ga jullie allen goed. "Until we meet again".

"Heer van liefde en van licht, vervul mij met uw Geest. Laat mij zijn op U gericht en maak mij onbevreesd, dat ik in uw voetspoor ga, uw ontferming en saamhorigheid achterna en met lijf en ziel besta in U en Gij in mij. Amen".

Carine van den Berg

Van de Diaconie

De opbrengst van de collecten in de maand juni is € 729,25 voor zowel de Kerk als voor de Diaconie en in de maand juli is dat € 884,18 voor elk.

In juni en juli ontving de Diaconie ook nog giften voor een totaalbedrag van € 85,00.

In de Dorpskerk wordt sinds eind juni, toen de zondagse kerkdiensten weer voorzichtig zijn begonnen, gecollecteerd met behulp van een schaal bij de uitgang van de kerkzaal. De opbrengst wordt 50/50 verdeeld tussen Kerk en Diaconie en zodoende is er in juli het mooie bedrag van ruim € 1.100,00 opgebracht voor onze Kerk en Diaconie. Jammer genoeg wordt deze mogelijkheid (nog) niet geboden in het Kruispunt. Op zondag 16 augustus is er in de Dorpskerk een collecte gehouden voor de slachtoffers van de explosie in Beiroet. De opbrengst van de collecte is € 377,20. Voor dit doel is tot op heden (20/8) via online-doneren € 95,00 ontvangen en via de rekening van de Diaconie is € 335,00 ontvangen.

*Met vriendelijke groet namens de diakenen,
Jan Bothof, Diaconaal Rentmeester*

Bloemen en collectegeld

Een van de taken van de Diaken van Dienst is als groet van de Dorpskerk mensen te verblijden met een bloemetje. Ook dit keer was dat het geval, maar ik kon niet eerder weg dan dat het doosje met al het gespaarde collectegeld (i.v.m. de Covid-tijd) werd omgekeerd in een zak. Die ik moest meenemen. Het woog nog meer dan die bos bloemen die ik bracht ...!

Vicky Koster – de Vries

Bericht vanuit de wijkkerkenraad van Santpoort

Omdat het verslag van de vergadering van 6 juli jl. niet meer in de KerkOnderweg 06 kon verschijnen, leest u hier een korte terugblik op deze vergadering en op de afgelopen weken.

Per 1 augustus is de zolder boven de ontmoetingsruimte verhuurd aan de Schoolwerkplaats, een startende nieuwe school, die ruimte zocht voor een klas.

Zoals u al weet, is ds. Henk Reefhuis in de dienst van 19 juli door ds. Gilda Polderman ingezegend als ouderling, met de bijzondere opdracht van voorzitter van de Algemene Kerkenraad. In deze dienst namen we ook afscheid van onze diaken Hans Kusters. Na deze dienst dronken we voor het eerst weer koffie in de ontmoetingsruimte en op het kerkplein. Het was een vrolijke ontmoeting, waarbij duidelijk werd dat het erg moeilijk is om de anderhalve meter afstand onderling vol te houden. Daarom zijn vanuit het moderamen de overige leden van de wijkkerkenraad per e-mail geraadpleegd over de vraag of we het koffiedrinken als gemeente zouden kunnen voortzetten. Alle leden van de wijkkerkenraad zijn van mening, dat we het gezamenlijke koffiedrinken beter niet kunnen continueren zolang we niet ingeënt kunnen worden tegen het coronavirus, zeker nu het aantal besmettingen weer oploopt. Heel jammer, maar we moeten elkaars gezondheid niet in gevaar brengen.

Zoals u hebt gemerkt, is er door enkele zangers uit de voorzanggroep vanaf het orgel 'voorgezongen' in enkele diensten. Zij gaan hier waarschijnlijk mee door, op de WK-vergadering van 31 augustus overleggen we hierover. De coronamaatregelen waarmee we in juli gestart zijn in de Dorpskerk worden in de komende tijd voortgezet. Het was wennen, maar we raken al aardig thuis in onder andere het handen reinigen en onze plaats vinden volgens de aanwijzingen van de hulpkoster, mede dankzij de opvang door de diakenen en leden van de welkomstcommissie.

De Dorpskerk was gedurende de maanden juli en augustus elke zaterdagochtend van 11.00 tot 12.00 uur geopend. Dit zal ook de komende weken het geval zijn.

Gerrit Out heeft namens de wijkkerkenraad een regenboogvlag aangeschaft. U zult deze vanaf de kerktoren zien wapperen op dagen die zich daartoe lenen.

Onze Startdienst valt dit jaar op 6 september. In deze dienst zal ons gemeentelid Elly Kamkes belijdenis van het geloof doen.

Els Kamerbeek, scriba Santpoort

HET KRUISPUNT

25 jaar in Velserbroek

1995-2020

1994 - het gaat beginnen!

de drie dominees

Kerk in Velserbroek - de start

een klein verslag van Henk Reefhuis

In 1989 – ik was net predikant geworden in Santpoort – maakte ik kennis met architect Siem Schaafsma in de uitspanning Velserbeek. Hij kwam er een verhaal vertellen over de opzet van de nieuwbouw in de polder Velserbroek. Verrassend genoeg bleek hij de opzet van het centrum van Parijs met zijn Champs Élysées tot uitgangspunt te hebben genomen voor de ontwikkeling van het toekomstig stadsdeel Velserbroek. Toen ik vroeg, waar in dat geval de kerk kwam, zei hij: er komt geen kerk in Velserbroek. Toen ik vertelde van welke serieuze plannen ik inmiddels had gehoord, antwoordde hij, dat er met enige moeite nog twee plekken te vinden zouden zijn. Dat werd de zuidwestelijke hoek van de plek die al in zijn geheel aan de toekomstige Boshoeck was toebedeeld. Een prachtige plek, op een kruispunt van belangrijke wegen.

van 1983-1986 wordt er overlegd, vanaf 1989 wordt gepland

De Santpoortse kerken waren intussen wel blij met de komst van jonge nieuwkomers aan de overkant van de Rijksstraatweg, waarvan er steeds meer de weg naar de Santpoortse kerkgebouwen met hun vergrijzende samenstelling vonden. Er was dan ook geen onverdeeld enthousiasme in Santpoort om in Velserbroek een nieuwe kerk te bouwen. Maar toen de Velserbroekse protestanten voor het eerst een kerkdienst in Velserbroek organiseerden, op klapstoelen in een grote bouwkeet, bleek het enthousiasme daar veel meer mensen te verenigen dan er gewoonlijk naar Santpoort trokken op zondag.

Na de nodige brainstorming kwam de vaart erin, helemaal, toen het rooms-katholieke smaldeel onder de energieke leiding van pastor Cees Harte ook ging meedoen in wat een oecumenisch centrum moest gaan worden. Eerdere pogingen van voortrekker Pater Alfred van de Weijer waren op niets uitgelopen. Van Protestantse zijde namen mensen als wijlen Wim Schaafsma, Murk de Groot, Ton Zaal en Willem Meesters het voortouw, kundig als ze waren in de wereld van aannemerij, woningbouw, techniek. Vanaf dat moment konden nog vele anderen hun medewerking verlenen.

In 1995 was de kerk klaar. Grote groepen schoolkinderen maakten bij de inwijding tekeningen van de nieuwe kerk en ze tekenden allemaal mooie kerkjes met spitsboogramen en een kerktoren. Maar de kerk zoals die door bureau PRO was getekend op de aangewezen plaats toonde op grondniveau een golvende lijn als van de zee die het

land kust en een hoog cilindrisch gewelf, zonder hoeken, omhoog reikend naar de hemel, met een geweldige weerklank naar beneden in het midden.

in 1994-95 bouwen de RK parochie en de SOW gemeente samen het Kruispunt

Dat was niet het enige waaraan men even moest wennen. Toen er voor de nieuwe gemeente in haar nieuwe huis een predikant gezocht werd, sprong Ben de Boer er eigenlijk meteen uit als ideale kandidaat. Alleen paste hij met zijn vriend Christiaan Ravensbergen niet helemaal in het profiel van het typische pastoriegezin met een predikantsvrouw. Bovendien had Santpoort een voorgeschiedenis. Een paar maanden na mijn intrede had ik in het najaar van 1989 een interview met een lokale krant gegeven. Daarin kwam ter sprake, hoe ik vanuit Den Haag als lid van de Generale Synode samen met ds. At Polhuis me had ingezet voor de rechten van homoseksuele gemeenteleden in ambt en avondmaal.

Bevestiging van ds. Ben de Boer door ds. Corinne Kat

Bij de hevige discussie die daardoor ontstond in de Santpoortse kerkenraad bleek, dat vóór mijn komst een andere kandidaat bijna beroepen was geweest – maar dat was niet doorgestaan omdat zijn homoseksualiteit tot punt van discussie werd gemaakt.

Ook in het geval van Ben ontstond er hier en daar discussie in Santpoort en Velserbroek, maar die discussies werden opgevangen in pastorale gesprekken; de Velserbroekse gemeente hield voet bij stuk, Ben werd met vlag en wimpel verkozen en in korte tijd werd iedereen door hem en voor hem gewonnen. Zo is deze geschiedenis werkelijk een jubileum waard!

25 jaar het KRUISPUNT

een persoonlijk verhaal van Tineke Huising-de Vries

In juli 1988 kwam ik samen met mijn man in de nieuwbouwwijk Velserbroek wonen. Het was nog maar een kleine wijk maar had al wel een supermarkt, een soort kampwinkel, en er waren al scholen, noodgebouwen, en vooral heel veel gezinnen met veel jonge kinderen. Het werd niet voor niets 'pampercity' genoemd.

Wij waren heel erg blij met ons huis, de wijk was in opbouw, iedereen in de straat was nieuw en je had al snel contact. Ook was er een groepje mensen bezig om kerkdiensten in Velserbroek te realiseren, vanuit de Gereformeerde en Hervormde kerk in Santpoort. Er was behoefte aan diensten in onze eigen wijk.

Ds. Tiersma doopt Nienke Blom en Eline Duinker

Uiteraard gingen we van het begin af aan 'Samen op Weg'. De wijkgroep Velserbroek organiseerde kerkdiensten, één maal per maand, in een keet aan de Hofgeesterweg, die door de weeks dienst deed als gymzaaltje voor de scholen, die aan dezelfde weg lagen. Achter deze keet stond nog een keet waarin de stoelen voor de kerkdienst werden opgeslagen, op zaterdagmiddag werd er bij toerbeurt de kerkzaal

ingericht. Klapstoelen, gymzaalbanken voor de kinderen en over de 'kast' (het gymtoestel) werd een wit laken gelegd, dat was de preekstoel. De voorgangers van Santpoort, gereformeerd en hervormd, om en om leidden de diensten. Door de entourage, maar zeker ook door het enthousiasme van de mensen, werden het fijne, gemoedelijke bijeenkomsten, altijd koffie na. Het was altijd heel gezellig en opbouwend.

Toen de protestants christelijke school 'De Hoeksteen' het tijdelijke gebouw verruilde voor een nieuw gebouw aan De Weid werd de behoefte groter om vaker kerkdiensten te houden. Om de week kwamen we bij elkaar. 's Zomers was het er veel te warm en als het regende kon je de dominee niet meer verstaan. Maar we waren blij met de ruimte. Het aantal gemeenteleden groeide, en er kwamen zoveel kinderen. We hadden een grote groep voor de oppas, en een aantal groepen kindernevendienst. Daar konden we de klaslokalen mooi voor gebruiken.

Aan het begin van het seizoen hielden we startweekenden. Vrijdagavond voor de kinderen, eerst de jongsten en de oudsten later, tot droppings in de nacht. Ik herinner me nog een modeshow voor de kleinsten, het was altijd feest. Op zaterdag gingen we vrolijk verder, 's middags fietsen, stappen of een speurtocht door Spaarnwoude, 's avonds stevast barbecue en de zondag eindigden we met een dienst en lunch tot besluit.

De bewoners van de Hofstede zorgden er voor dat er langzamerhand ook wat ouderen kwamen in de diensten, dat was fijn vond ik, en zij voelden zich er ook snel thuis. Er werden voor het eerst kinderen in Velsbroek gedoopt, onze dochter Eline en Nienke Blom, het werd steeds meer een echte kerk. In 1995 kwam eindelijk ons eigen kerkgebouw, samen met de rooms-katholieken. Maar de gemeente had zich voor die tijd al gesetteld tot een warme gemeenschap, waar mijn gezin (3 kinderen) en ik zich altijd erg hebben thuis gevoeld. Het gebouw is prachtig, we waren er allemaal heel erg blij mee.

We kregen een eigen dominee, Ben de Boer, later kwam Tjalling Huisman, daarna Marianne Vonkeman, allemaal fijne dominees, ieder op zijn of haar eigen manier. Met hen vormen, naar mijn idee, de mensen de gemeente en daar heb ik hele goede en warme herinneringen aan. Ook toen ik een moeilijke periode meemaakte waren er heel veel mensen in de kerk die er voor mij waren. Een plek waar je je zo thuis voelt, waar mooie gesprekken, mooie muziek, mooie diensten en mooie ideeën zijn gevormd. Voor de tieners kwamen er clubs, de jeugdkerk, wadlopen, kampeerweekenden, er zijn heel wat vriendschappen ontstaan.

En in mei 2016 zijn Ed en ik getrouwd in deze kerk, ook een prachtige belevenis. Ik ben heel blij dat ik deel mag uitmaken van deze gemeente, van deze kerk. Dat wij op onze eigenwijze manier al zoveel jaren, met zoveel plezier, zoveel inzet van zoveel verschillende mensen kerk mogen zijn, dat vind ik geweldig.

25 jaar predikanten in het Kruispunt

een interview door Margriet van Herk

vlr: Tjalling Huisman, Ben de Boer en Marianne Vonkeman

Met welke verwachtingen kwamen jullie in deze gemeente? Wat trok je?

Voor Ben was het de eerste plek als predikant. Hij voelde dat het misschien niet overal mogelijk zou zijn om als homoseksuele dominee, samenwonend met zijn vriend, een baan als predikant te vinden. In de Randstad schatte hij zijn kans het grootst. Velsersbroek als pioniersplek sprak hem aan: een nieuw gebouw, jonge mensen.. Ben is altijd trots geweest op Velsersbroek; 'ze durfden het met me aan, als startende dominee. Ze vertrouwden erop dat het wel goed zou komen'. De gereformeerde en hervormde traditie kwamen samen: aandacht voor liturgie en voor het denken, de verdieping. Dit was vruchtbaar.

Ook voor Tjalling was het de eerste gemeente, komend uit het onderwijs. Hij had nooit het gevoel gehad dat hij dominee zou worden, de kerk paste niet bij hem. Maar langzaam groeide hij daar naar toe. Hij herinnert zich hoe informeel de sollicitatieprocedure verliep. Zo is de kerk voor hem ook gebleven. Het moest voor Tjalling niet te evangelisch zijn, juist het brede palet aan geloofsbelevingen sprak hem aan. Er was veel mogelijk, er was ruimte. Er was een mix van geloofstradities, alles zat door elkaar. En dat is nog zo.

Marianne kwam als ervaren predikant naar Velsersbroek. Daar was naar gevraagd: de gemeente kwam in een andere fase en wilde verdieping. Het 'clubgevoel' was sterk. Er mocht wat meer openheid komen. Ze bracht vanuit haar vorige gemeente in Vlaardingen de aandacht voor de liturgie mee. Dit werd door sommigen als 'Rooms' ervaren. Marianne vond het juist een pré dat we al met de katholieken samen werkten. Omdat Marianne oorspronkelijk uit Haarlem komt, was het prettig in deze bekende omgeving, dichtbij de familie, terug te zijn. Ook het feit dat ze als voltijdsdominee alles in de gemeente zou doen, ('het hele verhaal meemaakt') vond ze fijn. Het trok Marianne dat er veel jeugd was.

Hoe kun je de periode dat je hier hebt gewerkt typeren? Waar lagen de accenten? Hoe was het om met de verschillende stromingen om te gaan?

Ben maakte de opbouw van de gemeente mee: er kwam een gebouw en iedereen wilde iets bijdragen, er was gezamenlijkheid en enthousiasme. Daarna kwam de vraag: hoe zijn we als gemeente in dat gebouw? Er waren veel bijzondere diensten. Hij vond het leuk dat er ook gezamenlijke diensten waren met de katholieken op de 5e zondag van de maand. Ben herinnert zich dat op Goede Vrijdag lichtjes werden geplaatst bij het kruis. Dat was zo nieuw voor de mensen, daar werden stappen gezet. Het was een zoekproces maar er was ruimte.

Natuurlijk waren er ook wel eens protesten. Kenmerkend was dat het een democratische gemeenschap was. Ben heeft het contact met de ouderen altijd fijn gevonden. In die tijd hoorde je vanaf 55 jaar al bij de ouderen... Er werd een 55+ groep opgericht. Hierin werd gepraat en gediscussieerd over het geloof. Hoe kregen we het mee en hoe zien we het nu? Ben heeft nauwelijks begrafenis mee gemaakt.

Tjalling heeft heel veel doopdiensten gehad. Er waren veel kinderen. Het was de bloeiperiode. Er waren veel activiteiten. Ook kwam er een Jeugdkerk, met een heel eigen stijl en dynamiek. Regelmatig deed hij diensten samen met pastor Fons Captijn. Die had hele andere ideeën. Dit was niet altijd gemakkelijk maar de samenwerking was fantastisch. Ook voor de gemeenschap waren er grenzen. De beamer kwam in de kerk, na vele gesprekken over het juiste gebruik.

In de beginperiode van Tjalling waren de mensen enthousiast en had ieder zijn idealen. Sommigen werden teleurgesteld en konden het toch niet meer vinden.

Marianne maakte in 12 jaar tijd grote veranderingen in de gemeente mee: van veel jeugd en veelal volle kerk werd het steeds minder.

Dat was niet gemakkelijk, maar het was het onvermijdelijke gevolg van de leeftijdsopbouw van de gemeente en van Velsbroek. Mensen die veel hadden gedaan en het wilden overdragen, vonden geen opvolgers. Dat was lastig. De katholieke parochie ging weg en de samenwerking met Santpoort werd sterker.

Haar periode is eveneens gekleurd door sterfgevallen in de gemeente van soms nog jonge mensen, en ook in haar eigen familie. Dit had veel impact. Er is veel met elkaar gedeeld. In haar periode is ook het nieuwe liedboek geïntroduceerd. Sommige mensen haakten af toen hun kinderen niet meer naar de kerk gingen. Ze kwamen ook voor de sociale samenhang. Doordat er mensen uit de Boshoek in de kerk kwamen, kwam er meer verscheidenheid. Dat heeft de gemeente goed gedaan. Er haakten ook weer nieuwe mensen aan. Andere activiteiten ontwikkelden zich.

Wat is een sterk punt van de gemeente?

De diversiteit is de kracht. De mensen zijn hier welkom. Mensen willen verantwoordelijkheid nemen. Ruimte.

Hoe ben je kerk in het dorp?

Ben: Achteraf heb ik bedacht dat we wel erg met ons zelf bezig waren. De kerk moest opgebouwd worden en we hadden het goed met elkaar, maar wat hadden we met Velsbroek? Dat was niet zo helder. Het kerkgebouw was dicht, het was geen open kerk voor het dorp om binnen te lopen.

Tjalling: Ook tijdens mijn periode werd nog niet veel aan PR gedaan; hoe zijn we kerk in het dorp? We hebben de mensen buiten de kerk juist nodig. We waren er één of twee keer per jaar kerk & schooldiensten. Dit was het moment waarop er nieuwe mensen uit het dorp de kerk in kwamen.

Marianne: Het trof mij dat mensen niet wisten dat hier een kerk was. Toen zijn de letters 'Kerkelijk centrum' op het gebouw gekomen en is er een website gestart.

In samenwerking met het Leger des Heils kwam de wekelijkse kledingbeurs. Hart voor Velserbroek werd opgericht, er waren kerstspelen buiten. Deze periode heeft het missionair zijn meer aandacht gekregen. Maar het is ook moeilijk. Aan geloven kun je niet altijd woorden geven, het is een beleving. Wat doe je daarmee naar buiten?

Hoe zal het verder gaan?

Dat is best spannend. De periode van corona grijpt in het kerkelijk leven in.

In deze tijd ligt er een uitdaging de gemeenschap te bewaren en de onderlinge band te houden. Mensen haken misschien eerder af omdat ze ook thuis kunnen kijken. Er zal inspanning moeten worden geleverd voor de sociale relaties. Een belangrijk onderdeel van kerk zijn. Actief betrokken blijven wordt moeilijker, het is individueller geworden. Er zullen ook mensen zijn die het juist erg missen en behoefte hebben aan kerkgang.

De samenwerking met Santpoort groeit en dat wordt op prijs gesteld. Vanaf januari breekt er een nieuwe fase aan, dan gaat Marianne met emeritaat. Alle drie kijken ze terug met veel trots en een gevoel van verbondenheid, van zich thuis voelen in het Kruispunt.

Wat wensen jullie de gemeente voor de toekomst toe?

Ben: De fase van pionieren is nooit voorbij. Je bent er nooit, blijf zoeken naar vormen. Zorg dat de pioniersgeest nooit verdwijnt.

Tjalling: Openheid van binnen is heel belangrijk. Zorg dat de cirkel niet gesloten is, stel je open op.

Marianne: Ik hoop dat het geloof een belangrijk deel blijft van het persoonlijke, dagelijkse leven. Dat wens ik de mensen toe. En dat ze daarin elkaar kunnen vinden en zoeken. Het geloofsgesprek levend houden.

De predikanten (die tijdens dit interview op 7 juni jl. voor het eerst met z'n drieën bij elkaar waren) hebben hele verschillende periodes in de gemeente meegemaakt. Met veel plezier doe ik verslag van dit waardevolle gesprek. **Margriet van Herk**

BEN de BOER

25 jaar predikant

Niet alleen Het Kruispunt bestaat in 2020 vijfentwintig jaar, persoonlijk vier ik ook een jubileum. In de ochtend namen we de kerk in gebruik, in de middagdienst werd ik in het ambt bevestigd van predikant. Er is mij gevraagd om op die jaren terug te blikken. Niet alleen op de eerste vier in Velsbroek, maar ook op de eenentwintig jaren die volgden. Dat doe ik aan de hand van vier foto's.

1. Vier jaar in Velserbroek predikant. Dat klinkt maar kort. Maar iedereen weet het: je eerste werkplek is heel beslissend. Daar leer je het ambacht, maak je fouten, vind je een eigen stijl. Velserbroek was natuurlijk een prachtige plek om het 'vak' van predikant te leren. Welke foto is nu karakteristiek voor die tijd? Ik had natuurlijk eentje kunnen kiezen van mijn intrededienst. Voor mij persoonlijk het begin van het werk als predikant.

Belangrijk, maar niet het allerbelangrijkst. Dat waren de mensen. Jong en oud. Natuurlijk waren vooral de kinderen talrijk in Velserbroek. Op een andere typerende foto in dit blad zie je me zitten op de vloer van de kerk met allemaal kinderen om me heen. Maar er waren ook altijd tieners. Het hoort bij het werk van de dominee om jongeren te helpen bij hun zoektocht in het leven. Hier op de foto is de catechisatiegroep bij mij thuis: aan het einde van het seizoen aten we samen nasi op de Waterscheerling. Deze jongeren zijn misschien zelf ondertussen allang vader of moeder geworden. Maar ik herinner me ze vooral zo. Eén kind heeft trouwens een belangrijke rol vervuld in mijn komst naar Velserbroek. Henk Reefhuis schrijft elders in dit blad dat dit niet zonder slag of stoot ging. Op de gemeentevergadering ontstond een discussie over mijn homoseksualiteit. Een van de kinderen stond toen op (hij heette Ruben Thenu) en vroeg of hij ook iets mocht zeggen. Dat mocht en toen zei hij: "Volgens mij is deze dominee ook een kind van God". Ik heb het van horen zeggen, maar ik denk dat deze Ruben ervoor zorgde dat ik predikant werd van Velserbroek!

2.

Tijdens mijn periode in Velserbroek ging ik werken in Noordwijkerhout. De SoW-gemeente was jong en enthousiast, maar niet rijk. Een voltijds predikant kon niet betaald worden en daarom zocht ik nog een andere werkkring. Al tijdens mijn studie had ik me verdiept in de wereld van de psychiatrie. Ik had als geestelijk verzorger stage gelopen in het psychiatrisch ziekenhuis van Friesland in Franeker. In dat ziekenhuis had mijn opa zijn leven beëindigd. Het trok mij – die wereld. Hoe mensen zich dapper proberen staande te houden, terwijl hun geest zo onbetrouwbaar is.

In Noordwijkerhout stond een ouderwets ziekenhuis dat gesticht was door een Rooms-katholieke religieuze orde: Sint Bavo. Daar woonden mensen soms hun hele leven lang. In Velserbroek vond ik het prettig dat ik predikant was van een Samen-op-Weg gemeente. Zelf opgegroeid in de Gereformeerde kerk, vond ik de kennismaking met de Hervormde traditie een verrijking. In Noordwijkerhout kwam de rooms-katholieke traditie daar nog eens bij. Op de foto ben ik te zien in de grote kapel van het ziekenhuis met Henk als misdienaar. We delen brood en wijn. Hoogtepunt was de zoen na de eucharistie.

Ik leerde er ook zwaaien met een wierookvat tijdens de begrafenis. Maar boven alles waardeerde ik de rooms-katholieken in de manier waarop ze omgingen met hun geloof. Het was er gewoon. Je hoefde er niet over te praten of het te beredeneren. Vrolijk ook. Met Carnaval kwamen de toeters van de fanfare de kerk binnen en wij in polonaise er achter aan! De mannen van de technische dienst van St. Bavo waren gesteld op de koffiejuffrouw, Jopie. Ik kreeg altijd hetzelfde grapje te horen: ja Ben, je kunt beter door Jopie bediend worden dan door de pastoor!

3.

Na mijn afscheid van Velserbroek in 1999, bleef ik werken voor de psychiatrie. In Noordwijkerhout en Rotterdam en vanaf 2003 in Amsterdam. Op die plek ben ik nu nog steeds. Ik werk als geestelijk verzorger bij Arkin, een grote zorginstelling die mensen helpt en ondersteunt bij ernstige psychische problemen. Medicijnen kunnen mensen helpen. Gesprekken met een psycholoog. En wat doe ik? Ik troost mensen. Tijdens mijn studie leerde ik dat troosten bestaat uit twee dingen: geduldig en trouw bij iemand zijn. En daarna soms ook iemand voorzichtig op pad helpen, de toekomst tegemoet. Hier op de foto ben ik te zien met een groepje Amsterdammers op het strand van Egmond. Even naar buiten, de wereld wat groter maken en samen plezier beleven. Ook troost. In die jaren begon ik ook aan een nieuwe studie in Tilburg: zorgethiek. Door het werk in de wereld van de psychiatrie is voor mij zorg een belangrijke vorm van geloven geworden. Wanneer bied je zorg? Als mensen (of dieren of planten) het niet zelf redden. Je schiet te hulp, zorgt ervoor dat ze in leven blijven en verder kunnen. Soms kun je daarna weer terugtreden. Zorg is voor mij een belangrijk kompas geworden en ik herken in zorg het gezicht van God. Ik schreef een scriptie over mijn werk als 'een vorm van vriendschap'. Het ambt van dominee of geestelijk verzorger lijkt op een vriend. Iemand die bij je is. Het met je uithoudt in goede en kwade dagen. En altijd uit is op het goede voor jou – ook als hij kritisch is. Sommigen mensen vonden het vreemde gedachte. Een dominee is geen vriend. Nee, natuurlijk niet. Maar hij lijkt er wel op.

4.

Als geestelijk verzorger voel ik me als een vis in het water. Ik hoop dit werk nog lang te kunnen doen. Toch miste ik soms ook de kerk en de gemeente. Daarom ben ik blij dat in 2017 de Hervormde Gemeente van Jisp op mijn pad gekomen is. Jisp is een prachtig lintdorp in de Zaanstreek. Houten huizen langs de sloot. Een historisch kerkgebouw in het lommer. Heel anders dan het moderne Velsbroek. Ik ben gevraagd om na het vertrek van de laatste predikant mensen pastoraal bij te staan. De gemeente is te klein om

zelfstandig verder te gaan; we werken aan een samengaan met een naburige kerk. Dat doe ik een paar uren per week, naast mijn werk in Amsterdam.

Vreemd hoor. Aan het begin was ik een opbouwwerker en nu begeleid ik mensen die rouwen om het verlies van hun gemeente. Toch is het werk in Jisp mij even dierbaar. Op de foto ben ik te zien in de Jisperkerk met een toga en een hond. Hoe zit dat? Die toga

kwam van collega Henk Reefhuis. Ik had hem geleend voor een historisch toneelstuk in Jisp, waar ik mezelf mocht spelen als dominee uit de 17e eeuw. Naast mij zit onze hond Dora ongeduldig te wezen. Ze wil naar buiten. Als kind wilde ik altijd al een hond en het kwam er niet van. Ook al had Cees Riedijk mij ooit het advies gegeven een hond te nemen: dan zagen de mensen de dominee op straat en konden ze hem aanspreken! Ik heb zijn advies uiteindelijk opgevolgd. Nu zijn we met z'n drieën. Ja. Eén iemand staat niet op de foto's, en dat is mijn vriend Christiaan Ravensbergen. Hij is de man achter de lens. Zonder hem waren die 25 jaren ambt veel zwaarder geweest. Het is goed om je leven met iemand te kunnen delen. Hij is op de foto's onzichtbaar aanwezig. Net als dat ambt trouwens. En de Gever van dat geschenk.

Ben de Boer

portretfoto's: John Oosterhuis

De redactie van KerkOnderweg feliciteert Velserbroek 25 jaar Kruispunt

Het Kruispunt is 25 jaar jong, dat is een feestje waard!

Ons kerkblad is al veel ouder, namelijk 58 jaar en begon in 1962. Toen nog als "Hervormd Santpoort".

Vanaf 1982 is het "Gereformeerd en Hervormd Santpoort, samen op weg 1+1=1"

Een mooi teken dat beide 'bloedgroepen' sterk naar elkaar toegroeien. Dat doen ze ook met de kerkenbouw in Velserbroek. In 1995 verandert het kerkblad, na de opening van Het Kruispunt, opnieuw en nu in "Kerkblad voor Santpoort en Velserbroek", met ook een tekening van de nieuwe kerk in het logo. De huidige kop "KerkOnderweg, uitgave van de Samen op Weg gemeenten Santpoort-Velserbroek" wordt in 2005 geïntroduceerd.

De laatste grote vernieuwing is de overgang naar kleur en naar "Protestantse gemeente". In de huidige kleureuitgave komt het mooie logo van het Kruispunt goed tot z'n recht. Hiernaast staan wat koppen die in al die jaren zijn gebruikt.

Velserbroek stond de eerste jaren in het kerkblad een beetje "op het tweede plan", de berichten stonden na die uit Santpoort. Gaandeweg zorgde de bloeiende gemeente echter voor veel meer kopij, terwijl die van Santpoort wat afnam. De laatste jaren zien wij dat beide wijkgemeenten in het kerkblad in balans zijn gekomen en ook meer naar elkaar toegroeien.

De redactie van KerkOnderweg feliciteert de wijkgemeente Velserbroek met haar jubileum in haar eigen unieke kerk aan de Zon Bastion.

*Jan Bothof, Henk Binnendijk, Gerrit Out, Els Kamerbeek
en Erik van der Kooij*

Gereformeerd en Hervormd Santpoort

4e JAARGANG

NUMMER 16

17 DECEMBER 1994

Bemoediging en inspiratie

In het vorige kerkblad deden we deze oproep: *Voor het kerkblad zijn we op zoek naar (korte) berichten die bemoedigen en inspireren, die iemand aan het lachen maken of aan het denken zetten of op een idee brengen.*

We ontvingen twee bijdragen. Hartelijk dank daarvoor!

Hallo allemaal,

Doordat we vanwege corona niet uitgebreid op vakantie konden gaan, ontdek je wel hoe mooi het dichtbij huis kan zijn. 😊 Bijvoorbeeld in mei als alles in bloei staat op de Biezen in Santpoort.

Het weilandje achter Huis ter Hagen in Driehuis is veranderd in een gele zee van bloemen.

En natuurlijk de populairste bestemming: "Hintergarten", oftewel de achtertuin.

Een fietstochtje in Drenthe, waar het zo stil is dat je alle vogels hoort zingen 🐦 🐣 en waar je mooie boerderijtjes tegenkomt.

Zo zie je maar, hoe mooi het in eigen land kan zijn en zelfs dichtbij huis.

Hartelijke groeten, Elly Kamkes

Lieve mensen,

Zo lang in lockdown gezeten.

We mogen weer naar de kerk.

Hoe mooi is dat!

Maar ook elkaar weer zien, zo fijn.

Vertrouwen hebben in de toekomst.

Angst staat voor de deur.

Vertrouwen doet open.

Groeten, Sjoukje Norbruis

Kindernevendienst

Op 5 juli mochten we eindelijk weer naar de kerk, kinderen op een bankje en het was ook nog eens het slotfeestje. We hebben gezellige spelletjes gedaan en cakejes versierd en gegeten, afgesloten met de traditionele bingo!

Vanaf 6 september begint de kindernevendienst weer. Net zoals voor de vakantie in principe 3x per maand, de laatste zondag van de maand is er geen kindernevendienst en rond vakanties niet. Alle kinderen zijn van harte welkom. Er zijn altijd tekenspullen beschikbaar in de kerk bij onverwacht bezoek.

Vanwege de komst van de school hebben we alle spullen moeten opruimen en verhuizen naar de andere kamer. Het is weer opgeruimd en netjes!

Lebjib

De plannen voor Lebjib moeten nog worden uitgewerkt maar de jongeren hebben wel aangegeven allemaal door te willen gaan. Erg leuk! Zodra daar meer over bekend is zullen we dat ook via het kerkblad communiceren.

Hartelijke groeten van Joyce Schipper

Groene stappen, samen een Groene Kerk

Door Armande van Doesburg

*Groene stappen & duurzaamheid staan voor keuzes die te maken hebben met bewustwording van, goed zorgen voor en de verantwoordelijkheid nemen voor jezelf, de ander en de planeet met al wat daarop leeft. In de bijbel komt dat vaak terug. Kijk maar eens in de **Groene Bijbel** waar alle teksten die hier mee te maken hebben groen gearceerd zijn. Welke stappen kun jezelf maken die bijdragen aan dit rentmeesterschap en zorgen voor een florerende planeet? In deze maandelijkse column staan we daarbij stil...*

Een mooi duurzaam initiatief....

Als Groene kerk willen we podium bieden aan duurzame initiatieven. Deze keer een mooie column van Veerle van Herk, gemeentelid van het Kruispunt. Lees hieronder haar verhaal.

Nordsjøen dike: Een korte film over een man die een dijk wil bouwen om de Noordzee

Door: Veerle van Herk

Een 600 km lange dijk om de Noordzee die ons beschermt tegen de stijgende zeespiegel? Afgelopen februari publiceerde de Texelse oceanograaf Sjoerd Groeskamp zijn plan voor de "Northern European Enclosure Dam". Deze immense dijk, die van Noorwegen tot Schotland en van Engeland tot Frankrijk loopt, zou ons volgens Groeskamp in de toekomst kunnen beschermen tegen het stijgende water. De dijk zal van de Noordzee een meer maken, het zoute water in zoet veranderen en het gehele ecosysteem aantasten.

Als afstuderend illustrator aan de kunstacademie in Rotterdam, raakte ik gefascineerd door dit verhaal. Met een interesse voor het menselijk gedrag en de manier waarop we onze levens vormgeven, vertelt dit plan volgens mij veel over onze relatie tot de wereld. Al eeuwenlang probeert de mens de natuur naar zijn hand te zetten. Door technologische ontwikkelingen wordt onze invloed op de aarde steeds groter. We zijn tot zoveel in staat. Waar liggen de grenzen van onze maakbare wereld in tijden van klimaatverandering?

En zo volgde een uitgebreid onderzoek. Naar de geschiedenis van Nederland en onze strijd tegen het water. Naar de dijken en keringen die we daarna bouwden. Naar ons geloof in een maakbare oplossing. Naar de zeespiegelstijging. En naar de man achter dit grootse plan. Ik besloot contact op te nemen met Sjoerd Groeskamp zelf, die met zijn plan inmiddels wereldwijd in de kranten stond. Ik werd uitgenodigd voor een Skype-gesprek. De man wiens werk ik vanachter mijn laptop tot in detail had uitgeplozen, zat nu opeens via datzelfde scherm recht tegenover me. Waar ik in eerste instantie dacht dat we met onze ideeën voor oplossingen voor het klimaatprobleem lijnrecht tegenover elkaar stonden, kwam ik erachter dat Sjoerd Groeskamp's plan eigenlijk een activistische zet is. Waar hij, net als ik, hoopt dat we de dijk nooit zullen hoeven bouwen, maakt hij met dit grootse plan de ernst van het probleem in een keer zichtbaar. Omdat we nu nog te weinig praten over de stijgende zeespiegel, hebben we verhalen nodig die ons laten nadenken over wat ons te wachten staat.

Als illustrator zit voor mij de kracht in de verbeelding. Beelden vertellen vaak een nog veel groter verhaal. Ze kunnen herkenbaar zijn of juist vervreemdend. Maar het allerbelangrijkste is: ze geven ruimte voor eigen interpretatie. En zo ontstond het plan voor een korte film waarin ik het verhaal van de Noordzeedijk verbeeld. Vanuit mijn illustratieve blik, stelde ik een reeks observerende en absurdistische scenario's samen en neem ik de kijker mee in een maakbare toekomst. Door de ogen van een Noorse verteller zien we hoe Nederland begint aan het grootste bouwwerk aller tijden. Wat gebeurt er als de Noordzee een meer wordt?

Waar de wetenschap en politiek het lastig vinden om met onzekerheid om te gaan, is het de kunst die dat wel kan. Het is belangrijk dat we, voordat de zeespiegel verder stijgt, het gesprek over onze toekomst aangaan om samen tot een antwoord te komen op de vraag hoe we de strijd tegen het water dit keer gaan voeren. De korte film Nordsjøen dike is bedoeld als een toegankelijke opstap naar het bespreekbaar maken van de zeespiegelstijging. Inmiddels studeerde ik met mijn onderzoek en filmplan af aan de kunstacademie. Door de corona-maatregelen werd het filmen wat vertraagd. Vandaar dat ik dat nu alsnog wil doen, met de hulp van een groep Rotterdamse filmmakers. Vanaf oktober hoop ik mijn film op zoveel mogelijk plekken te kunnen vertonen.

Omdat het huren van goede camera-apparatuur, het reizen naar de locaties en het opbouwen van de sets geld kost, startte ik een crowdfunding op via [voordekunst.nl](https://www.voordekunst.nl). Nieuwsgierig? Neem vooral een kijkje op mijn pagina. Hier is de eerste scène van mijn film alvast te bekijken, vertel ik meer over mijn project en kan er nog steeds gedoneerd worden in ruil voor een geïllustreerde tegenprestatie. Alle beetjes zijn welkom om mijn film naar een hoger niveau te tillen!

<https://www.voordekunst.nl/projecten/10753-nordsjoen-dike>

BERICHTEN VAN HET KERKELIJK BUREAU

Onze kerkelijke ledenadministratie houden we graag actueel. Graag alle veranderingen doorgeven aan Ruud Hirdes. Per email via: kerkburo@pg-spvb.nl of via het contactformulier op de website: <http://www.pg-spvb.nl/contactformulier> of per telefoon: 0655894285

Wijzigingen in de periode van 20 juni 2020 t/m 14 augustus 2020

Overleden:

23/Jul	Mevr. B. van Zanten - van der Vegt (68 jaar)	Clarionlaan 11	Santpoort-Zuid
6/Aug	Mevr. J.A. Bothof - Boot (92 jaar)	Lodewijk van Deyssellaan 254 - 0302	Driehuis
10/Aug	Mevr. A.M.J. Bel - Kramer (87 jaar)	Johanna Naberstraat 15	Velserbroek

Verhuisd maar blijven bij ons ingeschreven dan wel woonachtig binnen onze gemeentegrenzen (opgave van nieuw adres):

4/Jul	Dhr. L.B. Doornenbal	Brederoodseweg 63	Santpoort-Zuid
5/Jul	Dhr. G.K. de Wolf	Duin- en Kruidbergerweg 75	Santpoort-Noord
15/Jul	Dhr. C.S. Sassen	Van Dalenlaan 162	Santpoort-Zuid
31/Jul	Mevr. M. Verheijke - de Ruiter	Zuiderkruisstraat 74 0310	IJmuiden
8/Aug	Mevr. M.J.F. Spijker	Huis te Wissenlaan 22	Santpoort-Noord

Verhuisd en niet meer bij ons ingeschreven (opgave van oud adres):

7/Jul	Dhr. G. Sassen	Van Dalenlaan 162	Santpoort-Zuid
9/Jul	Dhr. G.B. Kruisselbrink	Hogemaad 63	Velserbroek
8/Aug	Mevr. W.J. Dommershuijzen	Marowijnestraat 8	Santpoort-Noord
12/Aug	Dhr. C.A. Hoekstra	Hogemaad 81	Velserbroek
14/Aug	Mevr. S. van der Putte	Grote Buitendijk 218	Velserbroek

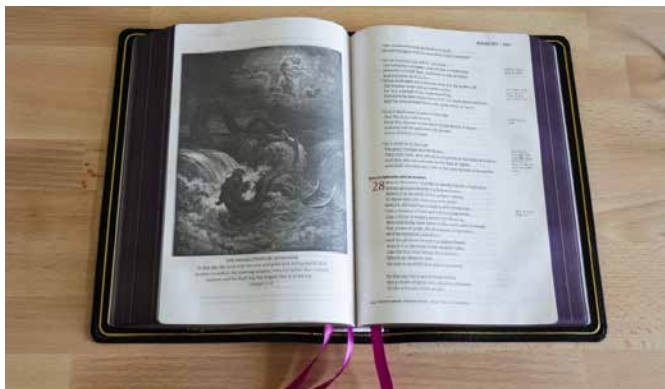
Nieuw binnengekomen

5/Aug	Dhr. W.W. Beskers en Mevr. A.G.I. Beskers - Wartewig Maan Bastion 458	Velserbroek
-------	---	-------------

Indien u verhuist buiten onze kerkelijke gemeentegrenzen wordt u automatisch ingedeeld en overgeschreven naar de kerkelijke gemeente van uw nieuwe adres. Als u ondanks deze nieuwe indeling toch graag bij onze gemeente wilt blijven behoren, laat u dat dan weten aan ons kerkelijk bureau. Bent u niet zeker of u bent of wordt overgeschreven neem ook dan even contact op. Zo bent u ervan verzekerd dat u met ons verbonden blijft en alle op u van toepassing zijnde informatie blijft ontvangen.

De Bijbel: Een krankjorum boek vol geweld of boek van bevrijding?

In het programma De slimste mens van 5 augustus barst Maarten van Rossem los. Wanneer niemand antwoord weet op de vraag wat het tweede boek van de Bijbel is, geeft hij ongezouten commentaar. Het Oude Testament is een totaal krankjorum, gewelddadig en idioot boek. Onbegrijpelijk dat dat functioneert als een van de zogenaamde grondslagen van onze cultuur. De prediking van Jezus, dat gaat nog wel, maar het Oude Testament!

Vraag het een willekeurige voorbijganger en dit sombere beeld van het Oude Testament wordt bevestigd. Sommige schrijvers pakken dit thema met graagte op. Maarten 't Hart beschrijft de totale onzin van bijbelverhalen in *De schrift betwist*.

'De schrift betwist' door Maarten 't Hart: God, geloof en de Bijbel. Wie kan meer gefundeerd over deze zaken schrijven dan een afvallige? De Schrift betwist is een verzameling controversiële bijbeloverdenkingen die Maarten 't Hart eerder publiceerde onder de titels Wie God verlaat heeft niets te vrezen en De bril van God.

De Vlaamse schrijver Dimitri Verhulst schetst God in *Bloedboek* als een genadeloze despoot, een tiran, de grootste misantroop die je maar kunt bedenken en een intolerante bedenker van genocides.

Bloedboek door Dimitri Verhulst: Dimitri Verhulst keerde terug naar de Bijbel om de schoonheid van de taal, maar toen hij zich aan het hertvertellen zette realiseerde hij zich dat de verhalen eigenlijk mooier zijn dan de woorden waarin ze gevat zijn. Verhulst besloot de verhalen terug te geven aan de taal en verbaasde zich over gruwelijke details en lachwekkende eigenaardigheden...

Bij Guus Kuijer (*Bijbel voor ongelovigen en Hoe een klein rotgodje God vermoordde*) komt het Oude Testament er ongenadig vanaf. Als menselijk bedenkfel dat staat voor liefde, rechtvaardigheid, menselijkheid kan hij nog wel iets met God, maar dit fraaie idee wordt al in de Bijbel zelf om de zeep geholpen. Van God wordt een klein miezerig mannetje gemaakt.

Ook bij kerkmensen kan het beeld leven dat het Oude Testament een boek vol geweld is. En dat is het ook. De Bijbel is niet

voor mensen met een zwakke maag. Of juist wel. Want er is een ander verhaal te vertellen. De Bijbel als verhaal van bevrijding temidden van een gewelddadige wereld van onderdrukking, slavernij en verkrachting. Een boek met aandacht voor de zwakkeren en kwetsbaren in de samenleving. En dat krankjorum boek Exodus staat centraal in de viering van het joodse Pesach en het christelijke Paasfeest. Het is een bron van inspiratie tot op de dag van vandaag.

Maar dan moet je wel de tijd nemen om de teksten te proeven en er geen karikatuur van maken. Lees ze als gelovige of ongelovige, de teksten nemen je wel mee. Je hoeft geen hele studie te maken, maar houd wel rekening met de structuur en context van bijvoorbeeld het boek Exodus. Het is het verhaal van de underdog, tot slaaf gemaakt, dat verlangt naar bevrijding en al gaandeweg leefregels meekrijgt. Leg je oor eens te luister (b.v. in de kerken) hoe deze verhalen op verschillende creatieve manieren geïnterpreteerd worden en hoe ze handvatten geven om het leven vol te houden. Het is te simpel om de Bijbel als een primitief boek af te doen, kijk ook naar de wijze waarop het boek in de kunst en in de muziek door de eeuwen heen is gebruikt.

En dan nog iets wat wij geleerd hebben uit de joods-christelijke ontmoeting. Door een hard onderscheid te maken tussen de wrede God van het Oude Testament (Joods!) en de liefdevolle Jezus van het Nieuwe (christelijk) trap je in de oeroude valkuil van anti-joodse vooroordelen. Jezus en de christelijke God zijn ok, maar het Oude Testament kun je beter niet lezen. Van die treurige misvatting moeten we af. Misschien word je niet de slimste mens, maar biedt het wel wijsheid als je samen met anderen de verschillende lagen in de bijbelverhalen verkent. Een vorm van levenskunst in een wereld van geweld.

Dr. Eeuwout Klootwijk, Kerk en Israël/ Joods-christelijke relaties Protestantse Kerk, schreef dit opiniestuk samen met prof.dr. Gerard Rouwhorst, Katholieke Raad voor het Jodendom. Het is op 17 augustus 2020 gepubliceerd in dagblad Trouw.

Kerken bieden hulp in Beiroet: "Eerst de huizen herstellen, dan pas de kerk"

De enorme explosie in Beiroet beschadigde zeker de helft van de stad, en maakte 300.000 mensen dakloos. Vrijwilligers van de kerken in de stad bieden hulp waar ze kunnen. "Veel mensen zijn alles kwijt."

Steun de slachtoffers met een gift

Wilbert van Saane, uitgezonden medewerker voor Kerk in Actie, sprak afgelopen maandag met deken Gabriel, die dagelijks te vinden is in de kerk van Sint Demetrius in Ashrafieh. Deze wijk werd vorige week zwaar getroffen door de enorme explosie in de haven van Beirut. De kerk bevindt zich op slechts 800 meter van de onheilsplek.

De geestelijke is God dankbaar dat er op het moment van de explosie geen mensen in de kerk waren. "Die bewuste dinsdag hadden we besloten om de gebedsdienst om 16.00 uur te houden in plaats van 17.00 uur. Als je nu de schade hier ziet, dan moet je er niet aan denken hoe het zou zijn geweest als we hier samen waren gekomen. Dan waren er veel meer gewonden geweest."

Deken Gabriel (links) en Wilbert van Saane

De kerk heeft veel schade opgelopen. De deuren en ramen zijn volledig vernield, en ook binnen is veel van het interieur beschadigd geraakt. Alleen het altaar is volledig intact gebleven. Deken Gabriel: "Het altaar ziet eruit alsof er niks gebeurd is, terwijl de stoelen ernaast wel beschadigd zijn. De kaars op het altaar bleef zelfs branden tot de volgende dag. Ik zie dat echt als een teken van God."

Alles kwijt

Ondanks de grote schade in de kerk, zijn de gedachten van de deken vooral bij de meest kwetsbare mensen in zijn parochie. "Als je de schade hier in de kerk ziet, dan weet je ook wat er in de huizen is gebeurd. Veel families in onze kerk zijn arm. Ze hadden het al moeilijk door de economische crisis, maar nu zijn ze ineens alles kwijt. Ze hebben relatief weinig verloren, omdat hun huizen zo klein zijn, maar het is alles wat ze hebben." Ook denkt hij veel aan de ouderen die dagelijks naar het opvangcentrum van de kerk komen waar ze gratis eten, kleding en medicijnen krijgen. "Deze ouderen hebben ons nodig. Daarom moeten we weer zo snel mogelijk terug aan het werk. Ze rekenen op ons. Ik bezoek de ouderen ook thuis. Het is onvoor-

stelbaar wat je soms aantreft. De stank weerhoudt me vaak om naar binnen te gaan, maar als ik dan toch ga, denk ik: God wil ons hier juist hebben. We moeten sterk zijn voor deze mensen."

Gelukkig krijgt hij veel hulp uit andere kerken in Libanon. "Iedere dag komen er wel honderd mensen om te helpen. Zij bezoeken de parochianen wiens huizen zwaar beschadigd zijn en helpen mee met opruimen. Iedereen die belt kan op onze hulp rekenen."

Verdriet

Daarnaast is er ook het grote verdriet om overleden parochianen. De dag na de explosie konden er geen begrafenis in de kerk plaatsvinden vanwege de grote schade. De lichamen werden direct naar de begraafplaats gebracht waar een kort gebed werd uitgesproken door de priester. De explosie had ook nog een ander dramatisch gevolg, namelijk de vernieling van de begraafplaats naast de kerk. Deken Gabriel: "Doordat de grafstenen vernield waren, zag je schedels liggen. Het was verschrikkelijk om te zien. De eerste dag hebben we dan ook het hek van de kerk gesloten, zodat niemand naar binnen kon. Uit respect voor de overledenen, maar ook om bezoekers te beschermen."

Gevraagd naar wat deze situatie zelf voor hem betekent, antwoordt de geestelijke: "Het is heel moeilijk. Het is haast niet te beschrijven wat je voelt. We hadden een dag als deze nooit verwacht. Ik ben God ontzettend dankbaar dat we op de dag zelf hadden besloten een uur eerder te bidden. Mijn gebed is dat God ons de kracht geeft om weer op te staan, zodat we er kunnen zijn voor de mensen die ons het meest nodig hebben."

Herstel

De kerk biedt op de korte termijn hulp bij het uitdelen van voedsel. Op de langere termijn zal zij families helpen bij het herstel van hun huizen. Deken Gabriel is dan ook blij met de noodhulpactie van Kerk in Actie en de andere hulporganisaties: "Er is veel geld nodig om de huizen te herstellen. Gisteren regende het nog en de mensen hadden geen dak boven hun hoofd. Het herstellen van de kerk is het laatste wat we zullen doen."

Maar de belangrijkste ondersteuning komt volgens hem uit het gebed: "Bid voor ons en wij zullen voor jullie bidden. In het gebed kunnen we samen sterk zijn."

BEN VREMAN

Uw Warme Bakker

Terrasweg 24 Telefoon 023 537 69 78

Openingstijden: GEHELE WEEK geopend

Elke dag zó uit de oven
een grote sortering
KNAPPEND VERS BROOD
en als vanouds **HEERLIJK GEBAK**

DONKEN

Liftadvies

R.J.H.(Roel) Donken
Mobiel: 06 - 53 56 60 72

Donken Liftadvies B.V.

Kleine Zonnedaauw 6
1991 HS Velsersbroek
tel: +31(0)23 - 549 31 45
fax: +31 (0)23 - 549 31 51

- ✓ Inspecties
- ✓ Meerjaren prognoses
- ✓ Offerte beoordeling
- ✓ Bestekken
- ✓ Directievoering
- ✓ Opleveringen

info@donkenliftadvies.nl _ www.donkenliftadvies.nl
Uw adviseur voor: liftinstallaties • roltrappen • rolpaden • gevelonderhoud

De levenskunst van afscheid nemen

Alice Loeters

Persoonlijke uitvaartzorg

Voor een persoonlijke en respectvolle
begrafenis of crematie
Ook wilsbeschikking en nazorg

Dag en nacht bereikbaar: 0255-517452
Bezoek ook onze website www.aliceloeters.nl

ChristenUnie

Geef geloof een stem

De ChristenUnie is ook in de IJmond (o.a. Velsen en Heemskerk) actief.
In Velsen heeft de CU al jaren een zetel in de Gemeenteraad.

Bent u geïnteresseerd in het werk van de CU in Velsen dan vindt u informatie op <https://ijmond.christenunie.nl>

Uiteraard verwelkomen wij u graag als lid van de ChristenUnie. En actief worden binnen de Fractie danwel het Bestuur is zeker mogelijk.

Neem gerust contact met ons op.

Reijer Kooij (voorzitter Bestuur)

M 0630327770

Philip Out
Register Makelaar-Taxateur
M: +31-(0)6-39545320
E: info@supermakelaar.nl
W: www.supermakelaar.nl

LUVV

Ruud Kerkhoff

Uitvaartzorg

Dag & Nacht
Bereikbaar
023 - 5 371 375

- Persoonlijke uitvaartbegeleiding
- Voor elk budget
- Voor alle gezindten
- Uitvaartverzekeringen
- Wilsbeschikking
- Voor iedereen, ongeacht waar u verzekerd bent

Jan Gijzenkade 75
2025 BC Haarlem
www.luvu.nl

Samen naar een waardig afscheid.

Saskia M.E. van het Schip

natuurgeneskundig fytotherapeut

Je wilt je beter gaan voelen?
Dat kan, op eigen kracht, met hulp van kruiden! Voor jong en oud.
<https://www.krachtmetkruiden.nl>
Voor inzicht in het waarom van je klachten.
Voor meer grip op je gezondheid.
Neem contact op voor het (gratis) kennismakingsgesprek: 06-120 49 774

J. van Alten Uurwerkreparaties

Schoener 87, 1991 XB Velsersbroek
Tel. 023 - 538 10 74
www.uurwerkreparaties.nl

*In de gemeente Velsen wordt
uw klok gratis opgehaald
en na reparatie weer thuisbezorgd!*

Hier had uw advertentie kunnen staan.

Meer informatie over adverteren in
KerkOnderweg: Gerrit Out: 06 29047097

Team Patty Duijn

Begeleiding bij leven en afscheid

- *Specialisten in luisteren en vertalen van wensen*
- *Passie voor kwaliteit bij leven en afscheid*
- *Experts in gespreksvoering terminale situaties*
- *Begeleiding met oog voor detail en eigenheid*
- *Dichtbij wanneer nodig, op afstand als het kan*
- *24/7 bereikbaar voor u*

06 300 93 482 | info@pattyduijn.nl | www.pattyduijn.nl

VAN WAALWIJK VAN DOORN

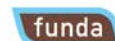
Makelaars - Taxateurs

Hagelingerweg 59, 2071 CA **Santpoort Noord**
023-539 45 45, info@wado.nl

U kunt bij ons terecht voor een vrijblijvend advies
en gratis waardebeoordeling van uw woning

www.wado.nl

Verbouwing ♦ Uitbouw ♦ Onderhoud
Dakopbouw ♦ Meerpuntsluiting
Inbraakpreventie

J.J. Kat Timmerwerken,
tel. 06 46 26 10 45, Velserbroek

BOUDESTEIJN B.V.

- * INTERNATIONALE VERHUIZINGEN
- * OVERZEEVERPAKKINGEN
- * VERWARMDE INBOEDEL OPSLAG
- * HORIZ. HEFBARE CONTAINERS
- “DOE-HET-ZELF” VERHUIZEN

SANTPOORT-NOORD
023 538 24 42
VERHUIZERS

Pletting Consultancy

Als het om mensen gaat

Uw adres voor:

- **Administraties (zzp en particulier)**
- **Belastingzaken en -advies**
- **Training & Educatie**

JT Cremerlaan 76, 2071 SP Santpoort ; tel.: 023 5375747 of 06-36515458

www.pletting-consultancy.nl Aangesloten bij het CRKBO

K. BOOT

SCHILDERWERKEN

- Buiten- en binnen schilderwerk
- Sauswerk
- Spuitwerken
- Renovatie

TEL: 023-5384336 | SANTPOORT-NOORD | GSM: 06-25278608

Uitvaartcentrum IJmuiden: Vertrouwd dichtbij

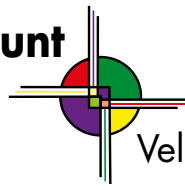
Uitvaartverzorging IJmond
Partner van DELA

Waalstraat 101, 0251 - 25 20 94,
www.ijmonduitvaart.nl

Algemeen

Kruispunt

Velsersbroek

Dorpskerk Santpoort

Kerkdiensten

Dorpskerk. U bent weer zondag welkom in de kerk.

6 september	10.00 uur	Mw. ds. G. Polderman
13 september	10.00 uur	Ds. D. van Keulen
20 september	10.00 uur	Mw. ds. G. Polderman
27 september	10.00 uur	Ds. J. Kubacki
4 oktober	10.00 uur	Ds. K. Bras
11 oktober	10.00 uur	Ds. J.J. Suurmond

Het Kruispunt, www.pg-spbv.nl, graag aanmelden

6 september – jubileumzondag		Ds. B. de Boer, Ds. Tj. Huisman en Mw. ds. M. Vonkeman
13 september	10.00 uur	Ds. B. Stobbelaar
20 september	9.30 uur	Mw. ds. M. Vonkeman
27 september	9.30 uur	Ds. J.J. Suurmond
4 oktober	9.30 uur	Ds. K. Bras
11 oktober	9.30 uur	Mw. ds. M. Vonkeman

Adressen

ALGEMENE KERKENRAAD

Voorz.: Vacature

Scriba: vacature e: scribasantpoortvelserbroek@gmail.com
p/a Zon Bastion 3, 1991PK Velsersbroek.

KERKELIJK BUREAU

dhr. R. Hirdes t: 06-55894285 e: kerkburo@pg-spbv.nl

FINANCIEEL BEHEER

Voorzitter: dhr. G. Out e: voorzittercvk@gmail.com

Penningmeester: dhr. H. van Alten

e: CvKpenningmeester@pg-spbv.nl.

Administratie: dhr. T. Zondag t: 023 5386064

e: t.zondag@quicknet.nl.

Secretaris: dhr. W. Passchier

e: scribaatcvk@gmail.com.

Post (declaraties enz): kerkelijk bureau.

Bank: NL37INGB0000119246 tnv Protestantse Gemeente
Santpoort-Velsersbroek.

DIACONIE

Voorzitter: Vacant

e: hanskosters@hetnet.nl.

Secr.: dhr. H. Wagenaar e: heine.wagenaar@planet.nl.

Penningmeester: dhr. J. Bothof t: 023 5375923

e: jan.bothof@gmail.com.

Bank: NL23INGB0000537180 t.n.v. Diaconie Prot. Gem.

Santpoort-Velsersbroek. Post kerkelijk bureau.

KERK IN ACTIE

Interne contacten: dhr. M.E. Beskers,

e: m.beskers@ziggo.nl of

mw. H.L.M. Vink-Postema, e: vinkpostema@ziggo.nl;

Penningmeester: dhr. H. Westerhoud t: 06 13057663 IBAN-
nr: NL42INGB0001775528 t.n.v.

Diaconie Prot Gem Santpoort Velsersbroek inzake ZWO.

Bloemengroet

6 september	Rinus v Loo
13 september	Annette Hovius
20 september	Jody v d Velden
27 september	Gré Riedijk
4 oktober	Simone Blom
11 oktober	Anneke Voerman

Autorijdienst

Wilt u opgehaald worden voor een kerkdienst, bel dan een dag van tevoren naar een van de twee contactpersonen dhr. Ton Zaal 023 5374896 of dhr. Bart Kaptein 023 5388835

Adressen

WIJKKERENRAAD

Voorz.: mw. H. Heinink-Griffioen, Dammersboog 136, 1991XT
Velsersbroek e: voorzitterwkheinink@gmail.com.

Scriba: dhr. Adriaan Rensen,
e: ScribaatVelsersbroek@gmail.com.

KERKEBOUW Kruispunt

Zon Bastion 3, 1991 PK Velsersbroek t: 023 5374678

JEUGDWERK Kruispunt

Penningmeester: dhr. Johan Hennipman,
t: 06-29083235 e: johan@hennipman.nl

BEHEER

Dhr. W.P. Meesters, Galle Promenade 194,
1991WJ Velsersbroek t: 023 5373281.

PREDIKANT

Mw. ds. M.E. Vonkeman, Dammersboog 30,
1991SK Velsersbroek t: 023 8223720
e: mariannevonkeman@gmail.com.

BEZOEKCOÖRDINATOREN

Mw. Margriet van Herk t: 023 5387796
e: margrietv.herk@gmail.com.

Colofon

KERKBLAD REDACTIE

Jan Bothof, Henk Binnendijk, Els Kamerbeek en Erik van der
Kooij, Wijnoldy Daniëlslaan 9, 2082HA Santpoort Zuid t:

023 5386827 of 06 15890135

e: kerkonderweg@gmail.com

VERSPREIDING

Geen kerkblad ontvangen?

Mail naar kerkblad@pg-spbv.nl

KOPIJ

De Kopij voor Kerkblad nr. 8 t/m donderdag 29 september
2020 verzenden naar: kerkonderweg@gmail.com

Website: <http://www.pg-spbv.nl/>

Bezoekteams

Santpoort is verdeeld in drie wijken:

- 1 ten noorden van de Terrasweg en ten westen van de
Hagelingerweg mw. Diny Markerink
t: 023 5376816
- 2 ten zuiden van de Terrasweg en ten oosten van de
Hagelingerweg mw. Fija Borst t: 023 5375071
- 3 Santpoort Zuid mw. Aly Tijssen t: 023 5491282

Autorijdienst

Zuid (coördinator dhr. J. Morren 023 5384366)

6 september	Mw. Hurkmans	023-5371086
13 september	P. Muller	023-5262736
20 september	E. van der Kooij	06-15890135
27 september	S. Meulenbelt	06-20247493
4 oktober	J. Morren	023-5384366

Noord (coördinator dhr. J. Bothof 06-49413571)

6 september	dhr. H. Wispelwey	023-5376676
13 september	dhr. H. Kusters	023-5377422
20 september	mw. S. van der Kaaij	023-5375358
27 september	dhr. H. Wispelwey	023-5376676
4 oktober	dhr. H. Boot	023-5384336

Adressen

WIJKKERENRAAD

Voorz.: mw. M. Roomer, Zwanebloembucht 146, 1991GB
Velsersbroek e: martine-roomer@hotmail.com, t: 06
24999968.

Scriba: mw. E. Kamerbeek, t: 023 5386993

e: scribasantpoort@gmail.com

Burg. Enschedelaan 65, 2071AT Santpoort Noord.

KERKEBOUW Dorpskerk

Burg. Enschedelaan 65-67, Ontmoetingscentrum
t: 023 5378820

BEHEERDER

Trees van Gastel, e: dorpskerkbeheerder@pg-spbv.nl,
t: 023-5378820

PREDIKANT

Mw. ds. Gilda Polderman, Ramplaan 86, 2015 GZ Haarlem
t: 023-5834656 en 06 43715888
e: gildapolderman@planet.nl.

ORGANIST en DIRIGENT CANTORIJ

Mw. Elina Keijzer t: 072 5120528 Lyceumstraat 51,
1814BR Alkmaar e: keijzerelina@gmail.com.

Vertrouwenspersonen

Heeft u te maken met misbruik van macht of vertrouwen door een predikant of functionaris van de kerk? Dan kunt u contact opnemen met ds. René van der Rijst (voor de wijk Velsersbroek) via e-mail: renewanderijst@kpnplanet.nl of telefoon 023 - 529 94 50 of ds. Juup van Werkhoven (voor de wijk Santpoort), e-mail: juupvwerkhoven@gmail.com of telefoon: 06 - 2304 2861. Zie ook onze website www.pg-spbv.nl/misbruik voor handreikingen en een protocol.